

podaril prostost, še enkrat mahnil po hrbtu, preden ga je odpustil. Tej navadi je dala sv. cerkev krščanski pomen in zato duhovnik tistega, katerega je rešil sužnosti greha in hududiča, še prej enkrat s šibo mahne.

Predn še pa iz večnega mesta odrinemo, bo treba, da se od sv. Petra in od sv. očeta spodobno poslovimo.

Avstrijski romarji smo bili 16. aprila od sv. očeta zaslišani. Ker se je baje dve tisoč Lahov nam prismolilo, ki so si pridobili vstopnih listkov k naši avdijenci, je bila večina avstrijskih romarjev v dvorani v hudi gnječi, in niso dosti ne videli ne slišali. Meni je pa bila sreča zopet mila; tako blizo sv. očeta sem bil, da bi mi lahko roko podali, če bi jo bili malo iztegnili. Romarji, kateri so prinesli darove, so jih tukaj osebno darovali sv. očetu, in so njim tudi nogo poljubovali, a prijazni starček so vsakemu še tudi roko podali, da jo poljubi, in nekega mladega gospoda so tudi po lici pobožali in popekali.

Načelnik romarskega odbora prebere pred papežem naše pismo vdanosti in ljubezni do apostolske stolice in do sv. očeta. Na to se sv. oče vzdignejo, večkrat proti nebesom pogledajo, in živahno kakor mladenič nas tako-le nagovorijo:

„Tolika udanost in spoštljivost, toliko vzajemnost sočutja, takšno zagotavljanje pokornosti, kakor se glasi iz vaših blagih besed, prelubi sinovi, nam do srca sega in nas jako tolaži. Mi smo tistega časa že, ko je katoliški svet našo zlato sv. mešo obhajal, mnogo naših avstrijskih sinov videli, in smo že tudi takrat s posebnim veseljem darove, poklon in častitke sprejeli ter smo, kakor ste zdaj opomnili, izrekli željo, naj bi se avstrijski sinovi za blagor cerkve, papeža in sv. apostolske stolice bolj in bolj zanimali. Danes nam svedoči vaše obilno število, vaše tople besede, vaš naklon, da vam nismo zastoj na zvesta srea govorili

Vi ste naštevali dobre, katere so katoliški vladarji in narodi avstrijski vsak čas od sv. stola dobivali, a tudi nas veseli, da zamoremo zvestobo in udanost, katero ste vi sto in stokrat rimskim papežem skazali, pohvaliti, in mi nič bolj ne želimo, kakor da se vi starih izgledov držite.

Celo prav je, da vi v svojih srcih vdanost do papeža in ljubezen do svojega vladarja nosite: to tudi cerkev terja od vas, ki svojim otrokom nalaga sveto dolžnost, da vladarje spoštujejo, in jim ob enen veleva, naj so kot iskreni katoličani tudi najboljši državljani in najzvesteji podložniki.

Sv. cerkvi, katerej je zmiraj na skrbi blagor in pravi napredek države, je zlasti na srcu mladina, katero vsak čas z materinsko ljubeznijo objemlje. Zato pa tudi vladarjem priporoča, da po modrih postavah mladeži skrbi

za pravi krščanski pouk ter jim čisto krščansko odgojo zagotovi.

Vi živo obžalujete naše nezgode in neznosn položaj, v katerega so namestnika Jezusa Kristusa, poglavarja in najvišjega pastirja celega katoliškega sveta spravili, a mi nasproti se veselimo tolike ljubezni med očetom in otroci in jako hvalimo vaš sklep, da za nas terjate tisto neodvisnost, katero naša najvišja oblast že sama ob sebi tirja, in tisto prostost, ki nam je potrebna, da zamoremo svojo apostolsko službo opravljati. To ne bo nobenemu narodu na kvar, ampak bode vsakemu posebej in vsem skupaj na hasen. V časih tolikega razdora in družbinskega razpora človek spoznava in ceni, kakor vi to storite, tem več to preveliko dobroto, katero je Bog narodom s tem skazal, da je toto svetilo resnice med nje postavil. Naša vesoljna oblast, ki jo imamo od Boga, je po svoji moči, ki ljudi spravlja in blagoslavlja, večja, kakor katerasibodi človeška oblast, ki bi jo rada spodrinila.

Ohranite tedaj, prelubi sinovi, mišljenje svoje in svoje sklepe, katere ste nam zdaj naznanili, in skrbite za to, da bodo vsi vaši državljani tako mislili in delovali. Povejte jim, kako jih naše srce očetovsko ljubi in kako želimo, naj svojo vero srčno spoznavajo in po njej živijo in tako svojo srečo najdejo.

Koncem se prelubi sinovi, ne moremo ločiti od vas, da bi vam ne podelili tolažbe apostolskega blagoslova, katerega v prvi vrsti podelimo Nj. veličanstvu, vašemu cesarju in njegovi presvitli hiši, potem vsem škofom in duhovstvu, vam vsem, ki ste navzoči, kakor tudi vašim rodbinam in vsem našim ljubljanim sinovom v Avstriji iz celega srca.“

Po avdijenci se takoj podam v cerkev sv. Petra, da še pomolim na njegovem grobu ter ga prosim, da mi kedaj gotovo odpre nebeška vrata, ker brez nebes bi pač ne mogel biti. Še enkrat poljubim sv. tla, in ko zapustim svetišče, moji koraki niso prav nič zdali, ampak hodil sem kakor tisti, ki se mu zdi, da je nekaj zgubil.

Večerni vlak je z menoj že letel proti domu. Bili smo štirje, da nam je bilo širje!

(Konec prih.)

Smešnica 35. „Zrel ptiček“ je stal pred sodnijo ter mu je naznanil sodnik na zadnje, da pride na dve leti v luknjo. „Prav“, zaupije nek poslušalec, „to si je v redu zaslužil, druga pa še svoje žive dni — ničesar.“

Razne stvari.

(Cesarski dar.) Za šolo v Pliberku in v Št. Janži pri Dravberku je svitil cesar dal po 250 goldinarjev.

(„Slov. društvo.“) Na volilnem shodu, ki ga je „slov. društvo“ zadnjo nedeljo priredilo v Št. Lenartu v slov. goricah, je bilo dobrih 200 volilcev ter so z velikim zanimanjem poslušali poročilo svojega dež. poslanca, g. dr. Radaja o štaj. dež. zboru in g. dr. Gregorčca o drž. zboru. Več pa o tem zanimivem shodu v prihodnjem listu!

(Posestniki v Slovenskih goricah) so pri sv. Lenartu svojemu državnemu poslancu tožili, kako jih nemilo zadeva novi davek na žganje in treba bode tu v resnici skrbeti za polajšbe kmetskim žganjarjem ter je menda drugod tudi tako.

(Slov. pevsko društvo) Vspored slavnosti in občnega zbora tega društva v Krškem je ta-le: 1. Ob 6. in 8. uri zjutraj sprejem gostov iz Zidanega mosta in Novega mesta. 2. Ob 9. uri slavnostna sv. maša v vikarijatski cerkvi s petjem. 3. Ob $\frac{3}{4}$ na 10 sprejem gostov iz Hrvatskega. 4. Ob 10. uri otvorjenje stalne učilske razstave. 5. Ob 11. uri skupna pevska vaja. 6. Ob 12. uri veliki občni zbor „Slov. pevskega društva“. 7. Ob 1. uri popoldan banket na vrtu g. Gregoriča.

(Vspored velikega pevskega zbora.) Pri njem sodeluje polnoštevilna godba c. kr. 17. peš-polka fem. baron plem. Kuhn pod vodstvom kapelnika g. Nemrave ter bode na prostoru pred meščansko šolo v Krškem točno ob 4. uri popoldan: 1. Godba. 2. Slavnostni govor. 3. Cesarska pesem s spremljevanjem orkestra. 4. A. Foerster: Pobratimija, moški zbor. 5. Dr. Gust. Ipavec: a) Pozdrav, b) Lahko noč, mešana zbor. 6. Dr. Benj. Ipavec: Na Preširnem domu, moški zbor s spremljevanjem orkestra. 7. A. Nedved: Nazaj v planinski raj, mešani zbor. 8. Dr. Gust. Ipavec: Popotna pesem, moški zbor. 9. A. Foerstner: Venec Vodnikovih in na njega zloženih pesni, veliki mešani zbor s četverspevi, s samospevi za bariton in bas in spremljevanjem orkestra. Med posameznimi točkami svira c. kr. vojaška godba. Po koncertu bode prosta zabava na vrtu gosp. Gregoriča s petjem, godbo, plesom in umetnim ognjem. Ob 8. uri bakljada pred c. kr. okrajno glavarstvo. Vstopnina za osebo 60 kr., za kmete in dijake 20 kr. Pevci, sodelujoči pri pevskih zborih, so vstopnine prosti.

(Razstava v Celji.) Pri razstavi v Celji razdeli se lepo število daril. Pripravljajo se za to od države: 15 srebrnih in 15 mednih svetinj; od c. kr. kmetijske družbe: 18 srebrnih in 22 mednih in od odbora v Celji 25 srebrnih in 30 mednih. Za živinorejce še bode pa tudi v denarji za kakih 1000 gl. drž. in dež. daril.

(Šolska razstava.) „Pedagogičsko društvo“ v Krškem bode slavilo štiridesetletnico vladanja Njih Veličanstva našega presvetlega

cesarja Franca Josipa I. s tem, da slovesno otvori v prostorih Krške šole svojo „stalno učilsko razstavo“ dne 2. septembra t. l. ob 10. uri dopoldne ob priliki, ko bode obhajalo isto slavnost „Slovensko pevsko društvo“ v zvezi s Krškim slavnostnim odborom. Kdor ima še kaj predmetov za razstavo, dpošlje naj jih nemudoma odboru. Odbor.

(Za dijaško kuhinjo v Mariboru) so darovali: Mil. g. prelat Kosar 2 fl., zabavni večer pri sv. Lenartu 27. jul. 13 fl., č. g. kapl. Anton Šijanec 2 fl., slavni Lenarčani o priložnosti svečanosti v čast presvitl. cesarja 18. avg. priredjene 11 fl. 50 kr., vlč. g. Fr. Slanič, žup. pri sv. Bolfanku pri Viši 5 fl. Bog plati! — Dijaška kuhinja prosi blage dobrotnike, naj se nje spomnijo z milimi darovi, da bo vrnivši se ubogim vrlim dijakom zamogla spet kaj skuhati. Al. Meško, denarničar.

(Za slov. šolo) so se potegnile nadalje še občine trg Pilštanj, Zdole in Drenskobro v Kozjanskem okraju, ter so dotične vloge odposlale vže na deželni šolski svet, oziroma naučno ministerstvo. Tako je prav, to je pametno, in vse priznanje in čast tem vrlim narodnim občinam!

(Rana smrt.) V Središči je umrl pri svojih starših gosp. Fr. Senjkovič. Učil se je pravdoslovje v Gradci a nemila smrt mu je prerano pretrgala nit življenja. Naj počiva v miru!

(Čuden varuh.) V Št. Rupertu pri Celovci je drzen tat hotel vzeti denar iz tružice v cerkvi. Ko jo pa odpre, otiplje v njej veliko krastavico. Nje se tako prestraši, da vse vrže na tla ter jo ves bled popiha iz cerkve.

(Požar.) Pri požaru v Podovi v noči 22. avgusta je pogorelo 7 posestnikov, med njimi so štirje že letos drugokrat pogoreli. Unelo se je pri zadnjem delu gospodarskega poslopja Marjete Klasinc in je torej vidno ognja kriva zlobna roka. Gasit so prihitele požarne brambe iz Rač, Frama in Št. Janža. Tudi iz Maribora je hitela, toda prišla je le do Hoč, potem pa se je obrnila, češ, da ji je predaleč do pogorišča.

(Posojilnica v Mariboru) je imela meseca avgusta 1888: dohodkov 43.067 fl. 80 kr., stroškov 38.121 fl. 74 kr., toraj skupaj denarnega prometa 81.189 fl. 54 kr.

(Podobe.) Pri g. J. Lechnerji, knjigarji na Dunaji, dobé se lične podobe svitlega cesarja, cesarjeviča in cesaričinje, vsaka po 20 kr. brez pošte, s pošto pa 25 kr. Pri istem dobé se enake, samo veliko večje podobe po 1 gold.

(Duh. spremembe.) Novomašnik č. g. J. Kitak pride za kaplana k sv. Martinu pri Slov. Gradci. Kn. šk. duh. svetovalci pa so postali č. g. Mat. Arzenšek, župnik v Grižah, č. g. Jos. Žehel, župnik v Mozirji in č. g. P. Viktor Jerančič, guardijan v Nazarjah.